

Evolució del vot a les eleccions al Parlament de Catalunya a Torredembarra

Joel Navas Fuentes

INTRODUCCIÓ

Aquest treball de recerca està enfocat a estudiar l'evolució del vot a les eleccions al Parlament de Catalunya a Torredembarra, des de la restauració de l'Autonomia a l'any 1978, fins al dia d'avui. Abasta les consultes electorals dels anys 1980, 1984, 1988, 1992, 1995, 1999, 2003 i 2006.

A partir de la recollida de dades sobre les eleccions, l'objectiu que em proposava era analitzar els factors que han incidit en aquesta evolució i destacar les causes més rellevants. També té com a objectiu final donar a conèixer i profunditzar la història de Torredembarra.

La hipòtesi de treball seria: el creixement de la població dels anys 90 ha provocat un canvi en la tendència de vot de la població de Torredembarra; això és el que procuraré demostrar analitzant les dades electorals. També veurem en quines zones del municipi han estat concentrats aquests canvis i com han canviat en la seva tendència.

TORREDEMBARRA, UN POBLE EN CREIXEMENT

Primerament, per poder interpretar les dades electorals obtingudes és necessari plantejar com ha evolucionat Torredembarra urbanísticament i demogràficament.

ESTUDI DEL CREIXEMENT DE LA POBLACIÓ:

Torredembarra, coincidint amb l'etapa democràtica, s'ha transformat. La clau d'aquest canvi ha estat el gran creixement de la població. Observem com des del 1980 al 2006, la població de Torredembarra s'ha multiplicat per tres.

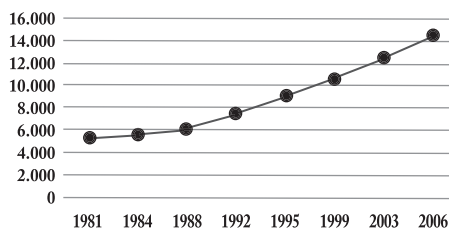
L'augment de la població es dona sobretot a partir de l'any 1992 en endavant, ja que cada quatre anys augmenta en uns 1500/2000 habitants.

Observem en aquesta taula l'evolució de la població des de l'any 1981 fins a les últimes eleccions, al 2006:

Això es deu, principalment, a l'augment del preu del sòl a l'àrea de Barcelona per la celebració dels Jocs Olímpics, que fa que molta gent vulgui anar a viure cap a altres llocs, cap a la perifèria.

Per això, quan observem la gràfica del creixement de la població, ens adonem que a Catalunya només augmenta un 9,2%, mentre que a Torredembarra, un 125%. Això es deu al fet que s'ha produït un moviment migratori dintre del mateix territori català.

ANY	POBLACIÓ ¹	POBLACIÓ ²
1981	5253	-
1984	5706	-
1988	6235	-
1992	6908	7.505
1995	8572	9.038
1999	10.090	10.602
2003	12.113	12.442
2006	14.044	14.537

¹ Institut d'Estadística de Catalunya. Anuaris 1981, 1984, 1988, 1992, 1995, 1999, 2003 i 2006

² Padró Municipal d'Habitants. Ajuntament de Torredembarra

Podem establir que les causes principals d'aquest creixement desfermat de la població a Torredembarra són:

- *La situació geogràfica i el clima.*
- *L'oferta d'habitatges unifamiliars.*
- *Els serveis i equipaments (educatius, sanitaris, esportius).*
- *Les bones comunicacions amb Tarragona i també amb l'àrea metropolitana de Barcelona.*

ESTUDI DEL CREIXEMENT URBANÍSTIC:

En el mateix període, el creixement urbanístic ha comportat l'ampliació d'urbanitzacions com Sant Jordi, de Babilònia, i les urbanitzacions de l'est de Torredembarra (Recó Romà, Les Àmfores, Sadolla, Clarà-Sol, Bizanci, Clarà-Mar, Marítima Residencial...), així com l'edificació d'espais buits a diversos carrers al centre del poble. Molts d'aquests barris són utilitzats per a segones residències (sobretot a partir del 1992), i han aportat noves seccions en el cens electoral (han passat de 3 seccions electorals amb 5 meses en total al 1980, a 6 seccions amb un total de 15 meses, al 2006).

Torredembarra ha esdevingut un dels municipis més importants de la comarca del Tarragonès, ja que a partir dels anys 90 s'ha convertit en un nucli comercial i ofereix una gran quantitat de serveis (mèdics, educatius, esportius...) per a tots els pobles de la rodalia. I aquesta capitalitat de Torredembarra a la zona del Baix Gaià s'ha donat, també, per la millora de les vies de comunicació que es va fer durant els anys 90 i dels mitjans de transport.

ESTUDI DE L'EVOLUCIÓ DEL VOT

La primera variable que analitzarem fa referència al *cens i número de votants*. Aquí us plantejo aquesta taula en què estan detallades les xifres de les dues variables en els anys d'eleccions, del 1980 al 2006:

ANY	CENS POBLACIÓ	NÚMERO VOTANTS
1980	3607	2564
1984	3851	2783
1988	4422	2698
1992	5162	2975
1995	6676	4462
1999	7974	4643
2003	8864	5251
2006	9767	5037

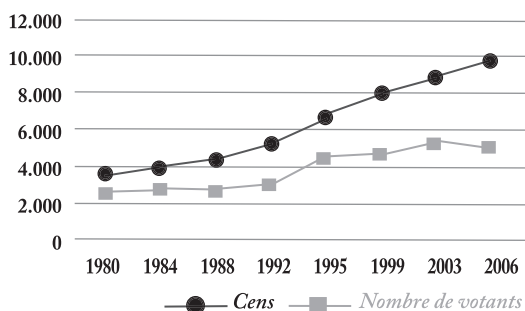
La primera variable que ens mostra aquesta taula és la del nombre de persones censades.

En aquests 26 anys, aquest nombre ha augmentat en un 270,78 %, ja que passa de 3607 censats al 1980, fins a 9767, que arriba al 2006. Podríem assenyalar l'any 1995 com el que més va augmentar en referència a les consultes anteriors: augmenta quasi un 130 %, passa de 5162 censats a 6676. La resta d'anys, el cens electoral de les diverses consultes es manté entre un 106 i un 115 % en augment d'una consulta a l'altra.

La segona variable a destacar és el número de votants. En tota aquesta etapa democràtica, hi ha un augment del 196,45 % en el nombre de votants. Comença havent-hi 2564 votants al 1980, fins a arribar als 5037 votants en les últimes consultes. En aquesta columna que designa el nombre de votants, podríem destacar l'augment que es va provocar de l'any 1992 al 1995, un augment de 1487 votants (representa un augment de quasi un 150 %). Les altres consultes tenen un augment d'un 108 a un 114 %, encara que hi ha dos anys que tenen un dèficit de votants respecte de les consultes anteriors, són les eleccions del 1988 i les del 2006, que es veuen reduïdes en un 3-4%.

Sabem que el nombre de censats augmenta cada consulta electoral a causa de l'augment de la població, però el nombre de votants a les eleccions al Parlament de Catalunya va variant. Observem que l'augment del nombre de votants durant els dos primers anys d'eleccions és proporcional al de censats; el 1988, es redueix el nombre d'electors; el 1992 i el 1995 l'augment continua sent proporcional respecte del nombre de censats però a més distància del que ho era a les primeres eleccions; i, a partir de les eleccions del 1995, observem com es manté en una mateixa línia, augmentant lleugerament del 1995 al 1999 i del 1999 al 2003, mentre que a les eleccions següents, al 2006, es redueix suaument. En aquestes últimes eleccions ja veiem com el nombre de votants és quasi bé la meitat que el de censats, una diferència bastant gran, respecte de la diferència que hi havia a les primeres consultes electorals.

En la següent gràfica podrem veure representades aquestes dues variables i veurem més clarament aquesta variació que he comentat anteriorment sobre el cens i el nombre de votants:

Unes altres variables a examinar són la *participació* i l'*abstenció* dels vilatans de Torredembarra. Primerament, observem aquesta taula en el que s'exposen aquests dos ítems:

L'any en el que hi ha hagut més participació és el 1984, mentre que la consulta electoral amb més baixa participació va ser la del 2006. L'efecte contrari succeeix amb l'abstenció.

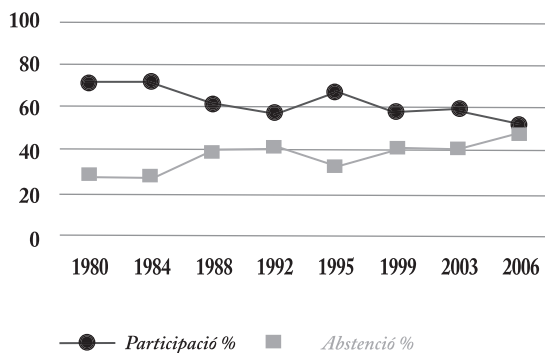
Del 1980 al 1984 es produeix un lleuger augment de la participació, però durant les dues següents consultes electorals, descendeix. En aquests anys, l'abstenció encara és bastant baixa, a partir del 1988 i al 1992 és quan puja d'una forma increïble (un augment d'un 10 %). A les eleccions de 1995, quasi es torna a recuperar la participació assolida feia 10 anys. Del 1992 al 2006, es produeix un moviment participatiu oscil·lant: un any augmenta, al següent disminueix.

Fins que al 2006 arriba a assolir un 51,57 % de la participació i un 48,43 % d'abstenció, que quasi arriba a igualar-se.

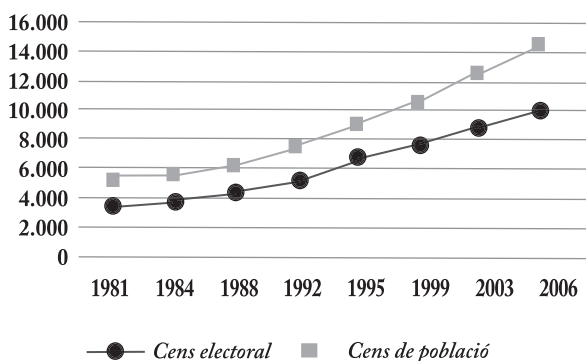
En els primers anys, la diferència entre la participació i l'abstenció era bastant gran. Poc a poc, al llarg de les diferents consultes electorals, anem veient com l'abstenció i la participació es van igualant (exceptuant al 1995), fins al nivell que assoleix al 2006, en què quasi bé la meitat d'electors van a les urnes i l'altra meitat opta per no fer-ho.

En la següent gràfica podem veure representades aquestes dues variables i veurem més clarament aquesta variació que he comentat anteriorment sobre la participació i l'abstenció:

ANY	PARTICIPACIÓ	ABSTENCIÓ
1980	71,08%	28,92%
1984	72,27%	27,73%
1988	61,01%	38,99%
1992	57,63%	42,37%
1995	66,84%	33,16%
1999	58,23%	41,77%
2003	59,24%	40,76%
2006	51,57%	48,43%

Després d'haver fet un estudi demogràfic i haver explicat les dades del cens electoral, en la següent gràfica podrem veure aquesta comparació entre *cens i població*:

Veiem com des del 1980 fins al 1995, el creixement de la població i el creixement del cens electoral és proporcional (hi ha una diferència, aproximadament, d'entre uns 1600 i 2400, durant les primeres 4 eleccions autonòmiques). Però a partir del 1995, veiem com l'evolució del cens electoral s'estanca, en canvi, continua creixent el cens de població empadronada a la vila. Al 1995, observem una diferència d'uns 2400, aproximadament, que va augmentant fins que al 2006 arriba a una xifra de 4800 de diferència entre el cens i la població. Això és degut, com deia al capítol en què he fet l'estudi demogràfic, als nouvinguts que no poden votar a Torredembarra.

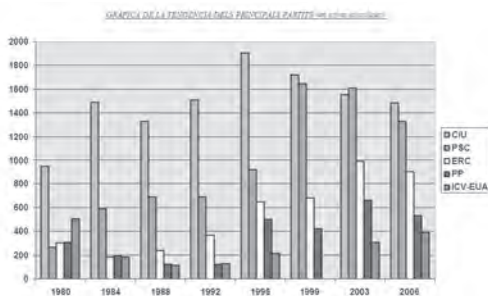
A partir de l'any 1995, podem observar l'efecte de la migració, ja que la corba del cens electoral es manté en no poder participar a les eleccions els nouvinguts, en canvi, la corba de la població ha augmentat. Per a exemplificar-ho: al 2006, la població era de 14.537 habitants i el cens electoral era de 9769.

La hipòtesi plantejada a la introducció es demostra al llarg del treball: el creixement de la població dels anys 90 ha afectat a l'evolució del vot dels torrencs i de les torrenques.

A Torredembarra, des de les primeres eleccions al Parlament de Catalunya fins al 2006, sempre ha guanyat la federació nacionalista de CiU, exceptuant l'any 2003 en què per un 1% les guanya el PSC.

La secció 1, que comprèn el nucli antic de la vila, té una tendència de vot molt fidelitzada cap als partits catalanistes: CiU i ERC, ja que en la majoria de consultes electorals realitzades es pot veure com el vot cap a aquestes federacions nacionalistes és invariable.

A les seccions restants, les noves urbanitzacions, tota la perifèria del nucli antic i tots els edificis de construcció nova són habitats per població nouvinguda, sobretot de la zona de l'àrea metropolitana de Barcelona i que tenen una tendència de vot més socialista.

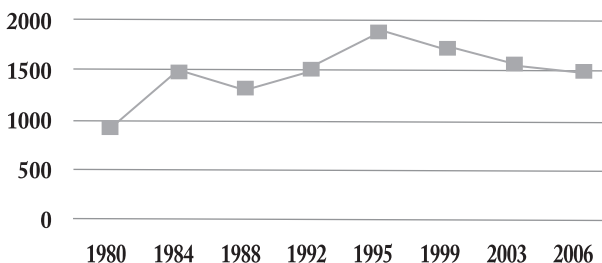
Així com el vot de CiU, ERC i PSC estan més centralitzats en unes seccions determinades, el vot cap al PPC i cap a ICV-EUiA està molt diversificat entre les diferents seccions electorals de Torredembarra, no hi ha cap secció que destaquí més d'un any per votar a aquests partits.

Torredembarra segueix completament la tendència de Catalunya: el vot majoritari és convergent, mentre que el PSC va guanyant adeptes a mesura que passen els anys i ha aconseguit igualar-se, aproximadament, al nivell de CiU.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Ha estat la coalició més votada al Parlament de Catalunya durant tots els anys d'eleccions des de la restauració de l'Autonomia fins a les últimes consultes al 2006. El seu líder durant 23 anys ha estat Jordi Pujol i ha governat la Generalitat de Catalunya des del 1980 al 2003.

Parlant sobre com evoluciona el vot dels torrencs i de les torrenques cap a aquest partit, podem observar com les xifres absolutes passen de 949 en les primeres eleccions al 1980 fins a 1901 al 1995, un vertiginós augment de vots, però a partir d'aquest any, el nombre de vot cap a aquest partit es va reduint cautelosament fins a arribar a 1484 vots en les darreres eleccions. Del 1980 al 1984 observem un augment del 16,5 %, però a partir d'aquesta data es va reduint a poc a poc. Encara que es va mantenint sobre aquest llindar del 50 % aproximadament.

Però a partir del 1995 fins al 2003 comença a reduir-se més, fins a un 13 % i aquí es va mantenint fins al 2006. Sembla que en xifres absolutes es produeixi un augment vertiginós dels anys 1980 al 1995, però si ho observem en xifres relatives, comparant-ho amb el nombre d'electors, aquesta xifra fa davallar el nombre de vots cap a aquesta federació nacionalista.

I durant les 3 últimes consultes electorals veiem com la distància entre CiU i PSC és mínima, fins i tot al 2003, el PSC el supera en nombre de vots. Trobem sobretot que durant aquestes 3 últimes eleccions el vot dels votants de CiU ha estat molt fidelitzat, ha obtingut entre un 30 i un 40 % dels vots.

Les variables del creixement urbanístic, demogràfic i censatari no han afectat al nombre de vots de CiU. El descens que es produeix de les eleccions del 1999 al 2003 és molt gran (un 7 %), mentre que de les del 2003 a les del 2006 la reducció de vots no és tan accentuada, només es redueix en un simple 0,07 %.

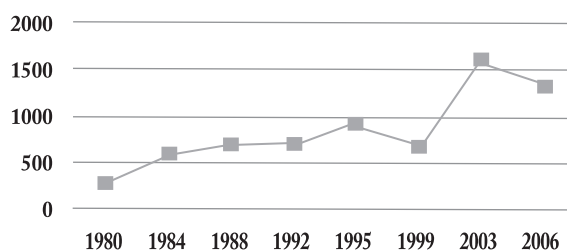
Troblem que el més gran nombre de votants de Convergència i Unió està situada al nucli antic de Torredembarra (Secció 1) des de l'any 1980 fins al 1995. Durant aquests anys, la federació nacionalista acumula més vots en aquesta secció, però, després, durant les 3 següents consultes, el vot ja està més diversificat per les diferents seccions. Assenyalar també que durant els primers anys d'eleccions la secció 2 que correspon als barris de Babilònia, els Munts i una part de Sant Jordi, CiU també guanya un gran nombre de vots, però és evident que no té la mateixa extensió de territori la secció 1 del nucli antic amb tota la secció 2.

A partir de l'any 1995, en què el nombre de seccions arriba a 6, el vot cap a la coalició nacionalista està repartit equitativament entre les diverses zones del poble. Però m'agradaria destacar això, que malgrat que la secció 1 que correspon al nucli antic de Torredembarra és petita, és una de les zones on els convergents obtenen més vots (té un vot molt fidelitzat en aquesta secció).

S'ha consolidat com una de les primeres forces polítiques del panorama polític català. Ha estat la coalició més votada pels torrencs i les torrenques en tots els anys electorals. Per tant, les variables del creixement urbanístic, demogràfic i censatari no han afectat al nombre de vots de CiU. D'aquesta manera, CiU, amb Jordi Pujol al capdavant, va presidir la Generalitat de Catalunya durant 23 anys.

EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC)

Ha estat el segon partit més votat al Parlament de Catalunya durant tota la història després de la restauració de l'Autonomia a Catalunya, exceptuant l'any 1980 en què és l'última força més votada i al 2003 en què el PSC supera en 55 vots a CiU. Podem observar com el Partit dels Socialistes de Catalunya augmenten el nombre de vots d'una forma desorbitada, ja que passen d'obtenir 267 vots al 1980 a 1643 al 1999, aquest augment sobretot es produeix del 1995 al 1999. A partir de 1999, serà quan tingui el nombre de vots suficients per a competir contra CiU, ja que fins aleshores no havia pogut optar a presidir el Govern de la Generalitat de Catalunya pel seu escàs nombre de vots, i poc a poc, els socialistes van anar augmentat en un 20 % el nombre de votants. Cal assenyalar el que apuntava abans, a les tres últimes consultes electorals, el PSC i CiU han obtingut un nombre de vots molt similar i, per tant, molt ajustat a l'hora de decidir-se la Presidència de la Generalitat. Tal i com li passa a CiU, en els últims anys, el PSC va perdre vots de forma fermada, el nombre de vots es redueix en un 4-5 % d'unes eleccions a les següents. La diferència està en que CiU descendeix un 0,07 % del 2003 al 2006, i el PSC baixa 4 punts.

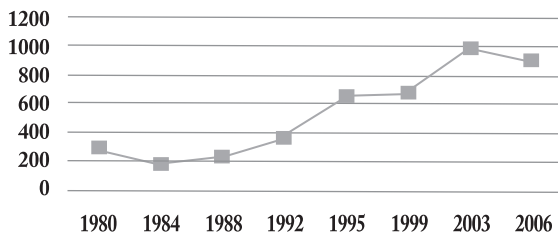

En la tendència de vot per seccions, el Partit dels Socialistes de Catalunya va evolucionant a poc a poc: a les primeres eleccions, guanya a la secció 1, situada al nucli antic de Torredembarra; però observem que després, en les consultes del 1984 fins al 1992 guanya clarament a la secció 2, situada al barri de Babilònia, els Munts i una part de Sant Jordi; posteriorment, en les eleccions de 1995 fins a les del 2006 predomina la secció 6, situada pels carrers més centrals de Torredembarra, encara que a les del 2003 i 2006, la secció 4 té un gran predomini (la secció 4 està composta pels barris del Recó Romà i de Clarà).

Per tant, el període de creixement del PSC és més llarg que el de CiU: el nombre de vots va augmentant fins al 2003. A poc a poc, ha anat guanyant vots i ha passat de ser l'última força política al 1980, a tenir la clau per a poder formar govern. El PSC, igual que CiU, en aquests últims anys s'ha consolidat com una de les primeres forces polítiques del panorama polític català.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (ERC)

Sofreix una davallada de vots des de les primeres eleccions al 1980, i de la que no es torna a recuperar fins al 1995, potser influïts pel fet que un torrenc es presentés a la llista, Josep Bargalló i

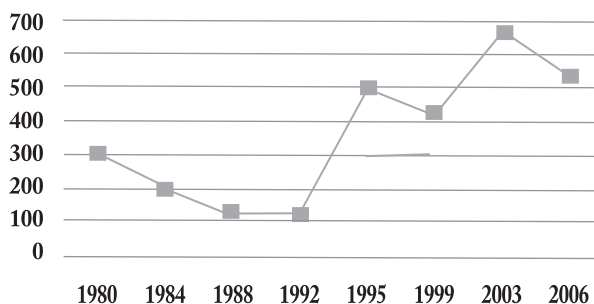
Valls. Les eleccions en què els torrencs i les torrenques van votar més a ERC van ser les del 2003, encara que al 2006 fa una petita davallada. El creixement d'aquesta força política ha estat cautelós des del 1984, en què va perdre un 5 % de vots, fins a arribar al llindar del 18-19 % de vots en les últimes consultes. Des de 1988, ERC es consolidà com a tercera força política de Catalunya, i ha ajudat a formar govern en les dues darreres eleccions juntament amb PSC i ICV – EUiA.

En la tendència de vots per seccions, m'agradaria destacar que a ERC li passa el mateix que a CiU, durant les 8 consultes electorals des de la restauració de l'Autonomia a Catalunya, guanya sempre més vots a la secció 1, que compona el nucli antic de Torredembarra, encara que a les 3 últimes els vots cap a ERC estan més diversificats. Cal assenyalar que en les dues últimes la secció 4 també és una de les que obté més vots cap a ERC.

ERC s'ha convertit en la tercera força política del Parlament de Catalunya, ha format part del govern en les dues últimes eleccions i ha tingut la clau de la governabilitat donant el seu suport, en algunes ocasions, a CiU.

EL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA

De les primeres eleccions al 1980 fins a les del 1992, va reduint el nombre de vots, fins a situar-se en un 8 % menys. I ja, al 1995 es comença a recuperar augmentant el nombre de vots en un 7 %.

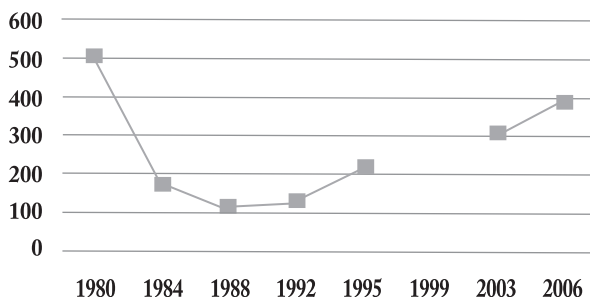
Posteriorment, es produeix una lleu davallada dels vots, i al 2003 torna a pujar. Encara que 4 anys més tard torna a disminuir el seu nombre de vots, però sempre es troba en aquest llindar d'entre el 10 i el 12 % en els últims anys. Això es pot deure a que no es fins al 1992 en que es presenta la candidatura del Partit Popular de Catalunya amb aquest nom (ja que com he explicat anteriorment, era el partit de Centristes de Catalunya i, més tard, Alianza Popular) i no és fins al 1995 en què veritablement és reconegut, ja que des del 1980 fins al 1992, els partits polítics que representaven al Partit Popular van canviant, i és al 1992 en què es produeix l'estabilitat completa amb la creació del PP català.

El major nombre de populars torrencs estava situat a la secció 1 en les eleccions del 1980 i del 1984, però és a partir del 1992 en que la secció 2 és on conté major nombre de votants del PPC. Al 1995, juntament amb la secció 2, cal destacar-ne la secció 5 (secció que conté una sèrie de carrers molt cèntrics del municipi). Encara que les del 1999, 2003 i 2006, el nombre de vots està molt diversificat entre les diferents seccions que concorren al municipi de Torredembarra. Cal assenyalar que a les últimes dues consultes, la secció 4 és una de les predominants en vots dels populars catalans.

Al PP de Catalunya li succeeix el mateix que a ERC: a les primeres eleccions sofreix una davallada i després es recupera. Aquest partit ha ajudat a formar govern amb CiU durant els 23 anys de presidència de la Generalitat en 3 ocasions. El PPC és la quarta força política de la cambra catalana.

INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS – ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA (ICV – EULA)

La coalició ecosocialista, com hem vist, ha sofert una sèrie de canvis molt grans en la seva història i això ha afectat molt al nombre de vots. Primerament, a l'any 1980 sota el nom de PSUC aconsegueix ser la

segona força més votada a Torredembarra; però, 4 anys més tard, el nombre de vots baixa un 13 %, fins a arribar al 4,34 % dels vots al 1988. El seu nombre de vots al llarg dels anys ha anat augmentat de forma cautelosa i, al contrari del que els succeeix als altres partits, a partir del 1992, aquesta federació ecosocialista va augmentant el nombre de vots prudençialment. Fins i tot, arriba a ser una força política necessària per a formar el Tripartit durant les dues últimes legislatures.

En la tendència de vot segons les diferents seccions del municipi de Torredembarra, cal assenyalar que aquesta força política mai no ha tingut una secció durant diverses consultes en què hagi estat votada de forma regular, sinó que, per exemple, a l'any 1980, predomina la secció 1; al 1984, la secció 2; al 1988 i 1992, la secció 1; a l'any 1995, predominen en vots cap a aquesta federació la 3 i la 4; i als anys 2003 i 2006, són les seccions 1 i 4 les que tenen més votants d'ecosocialistes. Cal assenyalar que les xifres del 1999 no es contempen ja que, tal com he explicat anteriorment, Iniciativa per Catalunya Verds estava unida al PSC – CpC, i Esquerra Unida i Alternativa formava un sol partit a causa d'estar amb desacord per creure que ICV havia perdut l'essència del PSUC. Per aquest motiu, no he pogut comentar les eleccions del 1999, ni la seva tendència de vot per seccions.

En les dues últimes eleccions, aquesta federació ecosocialista ha estat necessària per a formar aquest tripartit d'esquerres i s'ha convertit en la cinquena força política.

Un altre aspecte important d'aquesta evolució del vot és veure si Torredembarra segueix la tendència de vot respecte de les dades totals de Catalunya. Compararé la participació i els partits més votats de Catalunya i de Torredembarra, per any.

Al 1980, la participació va ser major a Torredembarra amb un 71,08 % davant del 61,34 % a Catalunya. En aquestes eleccions, CiU és el partit més votat tant a Catalunya com a Torredembarra (amb més pes a Torredembarra, amb un 10 % més que a Catalunya). A partir d'aquí, la tendència es desvia, ja que el següent partit més votat a Torredembarra és el PSUC, seguit pels Centristes de Catalunya i ERC, i en últim lloc, el PSC; mentre que a Catalunya, la segona força més votada és el PSC, seguit del PSUC, CdC i ERC.

L'any 1984, augmenta la participació en els dos punts de referència que estem parlant (encara que a Catalunya augmenta una mica més que a Torredembarra), a pesar de què a Torredembarra continua tenint un índex de participació molt alt. En aquestes eleccions, la tendència de vot de Torredembarra és més semblant a la de Catalunya, ja que el clar guanyador és CiU, seguit pel PSC, Alianza Popular, PSUC i, seguit de prop, ERC. Encara que el % de vots de Torredembarra cap a CiU és més gran que el de Catalunya, i al contrari passa amb el PSC.

L'any 1988, la participació és molt similar entre Torredembarra i la mitjana catalana, ja que la de la nostra vila descendeixen un 10 % i la de Catalunya només un 5 %. La tendència polític vers els partits més votats no canvia: CiU guanya, i en segona posició tenim al PSC. Però la tendència de vot catalana en aquest any és: Iniciativa per Catalunya, seguida per Alianza Popular i ERC; mentre que la tendència de vot torrenca és: ERC, Alianza Popular i, per últim, Iniciativa per Catalunya.

L'any 1992, la participació disminueix tant a nivell autonòmic, com a nivell municipal. Els partits més votats continuen sent CiU i PSC amb uns % semblants entre Catalunya i Torredembarra. Seguits per ERC (que va guanyant vots en els dos territoris), Iniciativa per Catalunya i el Partit Popular en el cas de Catalunya, i en el cas de Torredembarra a ERC li segueixen el Partit Popular i Iniciativa per Catalunya.

L'any 1995, la participació i l'abstenció és molt similar tant a Torredembarra com a Catalunya. Igualment passa amb el nombre de vots, que el percentatge obtingut a Catalunya és quasi bé igual al de Torredembarra (variant en un 2 % aproximadament).

L'any 1999, succeeix que la participació sofreix un lleu descens en tots dos territoris, i això afecta al nombre de vots de cada partit. Són unes eleccions de canvis en els partits i això es tradueix en què Convergència i Unió descendeix en nombre de vots i el PSC s'aproxima cada vegada més a CiU aconseguint consolidar-se com la segona força política que opta a formar govern. Això passa tant a Catalunya com a Torredembarra. La resta de partits també sofreixi un lleu descens. I el més destacable és que ICV – EUiA presenten una candidatura per separat: a Catalunya es presenta PSC – Ciutadans pel Canvi; PSC – Ciutadans pel Canvi – IC – Verds; Iniciativa per Catalunya; i Esquerra Unida i Alternativa; mentre que a

Torredembarra només es presenta PSC – Ciutadans pel Canvi – Iniciativa per Catalunya – Els Verds i Esquerra Unida i Alternativa.

L'any 2003, augmenta en un punt la participació a Torredembarra i hi ha una diferència d'un 20 %, mentre que a Catalunya aquesta diferència és superior al 30 %. Tant a Catalunya com a Torredembarra, el PSC guanya per un 1 % a CiU. PP i ERC augmenten el nombre de votants a Torredembarra, mentre que a Catalunya és manté. ICV – EUiA baixa el nombre de votants als dos territoris esmentats.

I a les últimes eleccions al Parlament de Catalunya, a l'any 2006, la participació descendeix de forma desfermada arribant a equiparar-se quasi bé amb el % d'abstenció. En aquestes eleccions, Convergència i Unió torna a guanyar, recuperant el seu lideratge amb 5 punts de diferència respecte del PSC a Catalunya, i d'un 3 % a Torredembarra. Disminueix el nombre de votants d'ERC i PP i augmenta el d'ICV – EUiA en tots dos territoris.

LES SECCIONS ELECTORALS

També han variat molt des de les primeres eleccions al 1980, fins a les darreres, al 2006. Han passat de 3 a 6 seccions. En el següent paràgraf, delimitaré els barris als quals corresponen cada secció, diferenciant-se per anys (agafaré 3 anys de consultes electorals com a referència). Cal tenir en compte que Torredembarra ha augmentat la seva població i ha crescut molt urbanísticament. Per tant, les seccions aniran en funció del creixement urbanístic de la Torre (això vol dir, que quan anomeni un barri, no vol dir que sigui l'actual, ja que, sobretot a les primeres eleccions, molts barris ja estaven edificats, però s'han obert nous carrers o s'ha construït en carrers despoblats).

L'any 1980, Torredembarra estava dividida només en 3 seccions: la secció 1 corresponia a tot el nucli antic, la part més cèntrica de Torredembarra i els carrers que porten cap a l'estació de tren; la secció 2 correspon als barris de Sant Jordi, Babilònia, els Munts i, també, uns dels carrers més centrals del municipi; la secció 3 coincideix amb el barri de Baix a Mar i el de Clarà.

L'any 1986, el número de seccions continuava sent el mateix, el que passa és que havien augmentat urbanísticament: la secció 1 continuava sent el nucli antic, però es veia reduïda respecte del 1980, ara només

composava els carrers del nucli antic; la secció 2, continuava sent els barris de Sant Jordi, Babilònia, els Munts i havia augmentat en la part central del poble, alguns dels carrers més centrals (tocant al nucli antic) que abans pertanyien a la secció 1, ara passen a ser de la 2; la secció 3, ha augmentat de forma considerable, afecta als barris de Baix a Mar i Clarà, i a les noves urbanitzacions Clarà Mar, Clarà Sol, Les Àmfores, Marítima Residencial, Recó Romà, Sadolla i Sinieta.

I, finalment, detallaré les seccions corresponents a les eleccions del 1995. En aquesta consulta electoral, les seccions augmenten fins a 6 i així es mantindran fins a les darreres eleccions autonòmiques. La secció 1 correspon al nucli antic; la secció 2 correspon la part sud del barri de Babilònia i el barri dels Munts; els barris de Baix a Mar i Clarà, i les urbanitzacions Clarà Mar, Clarà Sol, Les Àmfores, Marítima Residencial, Recó Romà, Sadolla i Sinieta, pertocuen a la secció 3. La secció 4, 5 i 6 són les sorgides a causa de l'augment urbanístic i demogràfic. La secció 4 coincideix amb els barris de Sant Jordi i la part nord de Babilònia; la secció 5 agafa els carrers del sud-est del nucli antic, els carrers més pròxims a la via del tren i a la N-340; i, per últim, la secció 6 agafa uns quants carrers de la part sud-est del barri de Sant Jordi i la zona central entre la secció 1 i la 2 del barri de Babilònia.

CLOENDA

Com veieu, la hipòtesi plantejada al principi s'ha complert a mesura que anava analitzant les diferents variables i anava extraient les conclusions.

Ha estat una feina completament d'arxiu, ja que totes les dades totals, de districtes, de seccions i de mesos des de l'any 1980 fins al 2006, les vaig obtenir a l'AMTO (Arxiu Municipal de Torredembarra), situat a l'Ajuntament de la vila. Les dades sobre la població són de l'Institut d'Estadística de Catalunya i del Padró Municipal d'Habitants de Torredembarra. Diria que ha estat més feixuc la feina de demostrar l'objectiu plantejat mitjançant dades, gràfiques, plànols... i contrastar tota la informació per a què fos fidedigna. Arribar fins a aquest objectiu no ha estat gens fàcil, cada cop anaven sorgint més variables, faltaven dades (que vaig haver de recompondre jo) i l'elaboració del treball en quant a gràfiques, mapes i comentaris també ha estat complicada (cal comentar que les taules i les gràfiques són d'elaboració pròpia).

També voldria comentar que, amb motiu de la publicació d'aquest treball al Recull de Treballs 12, editat pel Centre d'Estudis Sinibald de Mas, he hagut de treure apartats i resumir algunes explicacions, ja que l'extensió total d'aquest treball era de 100 pàgines, més 150 pàgines d'annexos i superava els requisits tècnics establerts a les normes de presentació dels articles.

Finalment, agrair la tutorització del treball per part de Carme Miquel i d'Antoni Virgili, sense ells, no hagués estat possible l'èxit d'aquest treball. Comentar, també, que aquest treball ha guanyat el premi d'Investigació del Consell Comarcal del Tarragonès i de la Fundació Caixa Tarragona i el Premi de Treball de Recerca de Batxillerat del Centre d'Estudis Sinibald de Mas dels Premis Vila de Torredembarra.

BIBLIOGRAFIA

- AA DD. (2004) *L'aventura Democràtica - Torredembarra 1979/2004*. Editat per l'Ajuntament de Torredembarra, el Patronat Municipal de Cultura i el Centre d'Estudis Sinibald de Mas. Torredembarra.
- AA DD. (2009) *HISTÒRIA 2n Batxillerat*. Editorial Vicens Vives. Barcelona.
- AA DD. Enciclopèdies: *La Transició a Catalunya* i *El Franquisme a Catalunya*. Ed. Edicions 62.
- BOSCH, Agustí (2004). *Com votem i per què*. Ed. UOC. Barcelona.
- CASADEVALL, Robert (1983). Apartat d'Història: "Torredembarra electoral 1977-1983". Dintre del llibre *Recull de Treballs 1. Torredembarra 1983*. Editat pel Centre d'Estudis Sinibald de Mas. Torredembarra.
- Generalitat de Catalunya. Departament de Governació i Administracions Públiques. (2006) *Eleccions al Parlament de Catalunya 2006*. Editat per la Generalitat de Catalunya. Barcelona.
- PUJOL I SOLEY, Jordi (2007) *Memòries (1930-1980)*. Ed. Proa. Barcelona.
- ROVIRA, Salvador J. i ANGUERA, Pere (1984). *Història de Torredembarra. Segles XVIII-XX*. Editat per l'Ajuntament de Torredembarra. Torredembarra.
- SOBREQUÉS i CALLICÓ, Jaume; VICENS, Francesc; PITARCH, Ismael (1993). *El Parlament de Catalunya*. Publicacions del Parlament de Catalunya. Barcelona.
- TARRADELLAS I JOAN, Josep (1990). *Ja sóc aquí! Record d'un retorn*. Ed. Planeta. Quarta edició. Barcelona.

ALTRES PUBLICACIONS

Butlletí Municipal número 5. Maig – Juny 1988. Maig – Juny 1988. Edita l'Ajuntament de Torredembarra.

Torredembarra, Memòria d'un any. Abril 2000. Edita l'Ajuntament de Torredembarra.

Torredembarra, memòria de l'any 2001. Abril 2002. Edita l'Ajuntament de Torredembarra.

Torredembarra, memòria 2002. Març 2003. Edita l'Ajuntament de Torredembarra.

PÀGINES WEB CONSULTADES

<http://www.gencat.cat/>
<http://www.buxaweb.com/>
<http://www.xtec.cat/>
<http://www.ciu.info/>
<http://www.socialistes.cat/>
<http://www.esquerra.cat/>
<http://www.iniciativa.cat/>
<http://www.euia.org/>
<http://www.psuc.org/>
<http://www.ppcatalunya.com>
<http://www.boe.es/>
<http://www.turismetorredembarra.cat/>
<http://www.jordipujol.cat/>
<http://www.eldebat.cat/>
<http://www.lavanguardia.es/>